

[Ellemann-Jensen]

Det, vi bare har villet gøre opmærksom på, er, at der selvfølgelig er et problem her – hvem vil ikke erkende det? – og at man, hver gang man har forsøgt at undersøge dette problem nøjere i de forskellige udvalg og kommissioner, der har siddet i tidens løb, hver gang har begrænset mulighederne for virkelig at gå til bunds i problemerne ved at opstille mere eller mindre snævre kommissorier i retning af, at de forslag, man kommer frem til, skal udligne eksisterende indkomstforskelle; det var en af de begrænsninger, man lagde ind, da indkomstskatteudvalget arbejdede.

Vores forslag er, at man nu prøver at ned-sætte et ekspertudvalg, som overhovedet ikke skal besværes af disse begrænsninger, men som alene får til opgave at gennemføre en tilbundsgående analyse af hele problemområdet. Derfor er der ingen grund til at komme med syrlige bemærkninger om, at vi måske nu pludselig tror, man kan adskille erhvervsrenter og private renter; det tror vi ikke, som man vil kunne se, hvis man læser vores bemærkninger.

Vi beklager, at skatteministerens forslag fra i vinter har blokeret for en videre diskussion af disse ting. Skatteministerens forslag, som vi betragter som begravede og væk og uaktuelle, viste jo netop, at disse adskillelser ikke kan foretages, og at det ikke er den vej, man skal gå.

Jeg kan her godt finde anledning til at komme med en beklagelse af, at man ikke hidtil har foretaget en endnu grundigere undersøgelse af de interessante tanker, som LO for nu lidt over 5 år siden er kommet frem med om en renteskatteordning. Det ville muligvis være værdifuldt at dykke endnu dybere ned i dette forslag, der hidtil tilsyneladende bare har fået lov til at ligge og samle støv på nogle hylder. Man skal altså ikke benytte vores punkt D 18 til at prøve at rejse ny tvivl om, hvordan den skattemæssige stilling skal være for renteindtægter og renteutgifter i den kommende tid. Vi har alene forsøgt at lukke op for en ny og fordomsfri debat om noget, som vitterlig er et problem.

Ministeren konstaterer et vist sammenfald imellem forskellige af venstres forslag og noget af det, regeringen vil komme med; vi venter stadig spændt på at høre, hvad det egentlig er, regeringen har tænkt sig at foretage sig med hensyn til aktiebeskatningen.

Hr. Bernhard Baunsgaard udtrykker en stille undren over, at venstre kommer med disse forslag nu, men ikke gennemførte dem i regering. Den slags drillerier kan vi ikke give meget for. De radikale burde bedre end de fleste andre vide, hvilke frustrerende begrænsninger det lægger på én at være i et politisk samarbejde med socialdemokratiet, så skal vi ikke lade være at drille hinanden på det niveau?

Jeg mener, det er kommet klart frem under debatten, at der er to helt forskellige grundholdninger til denne problemkreds, og at det er de to grundholdninger, der er stødt sammen. Venstres forslag bryder grundlæggende med den erhvervsskattepolitik, som regeringen står for, og som jo hidtil klarest kom til udtryk i december 1979, da regeringen pålagde erhvervene skattebyrder i størrelsesordenen 2–3 mia kr. ud fra en argumentation om, at når lønmodtagerne får pålagt byrder, skal man sandelig også pålægge erhvervslivet byrder. Og så lagde man denne ekstra skattebyrde over på virksomhederne. Men ved at pålægge den enkelte virksomhed nye skattebyrder generer man produktionen, og ved at genere produktionen generer man præcis de lønmodtagere, man har påstået at ville tilgodese.

I indkomstudligningens hellige navn fører regeringen altså en politik, hvor man ødelægger grundlaget for at skabe indkomster. Man sætter hellere dagpengene i vejret og finansierer det ved at lægge nye skattebyrder på produktionen, end man løber risikoen for, at nogle kunne hente sig en personlig gevinst på at skabe arbejdspladser for andre. Når det er den grundlæggende skattetænkning, man fører i en regering, så skal det jo gå galt, og så går det galt, hvad vi ser for øjeblikket.

Jeg skal slutte med at beklage, at det ikke har været muligt at få en saglig diskussion med regeringen. Det undrer som sagt ikke, når det er skatteministeren, der skal udtale sig på regeringens vegne. Vores hensigt har været at markere, hvordan en samlet nyvurdering af erhvervsskattepolitikken kan føre til en ændring af de vilkår, som produktionen arbejder under, og jeg er overbevist om, at man i de kommende år ikke vil komme uden om at tage fat på adskillige af de punkter, vi har rejst i denne sammenhæng.